ואימא פריטי שפריטי דדהבא לא עבדי אינשי

זהב בדינרין אין פחות מבשני דינרין כסף

זהב ואימא דהבא פריכא בתרי דינרי דהבא

קאמר אמר אביי יד בעל השמר על התחתונה

י פחות משני כסף בדינרין אין פחות משני (רישא דקתני כסף

דינרין זהב כסף אמאי אימא כספא נסכא

בתרי דינרי כספא קאמר) א"ר אשי ירישא

דכתב דינרי סיפא דכתב דינרין ומנא תימרא

דשאני בין דינרי לדינרין ידתניא סגהאשה

שהיו עליה ספק חמש לידות ספק חמש זיבות

מביאה קרבן אחד ואוכלת בזבחים ואין

השאר עליה חובה היו עליה חמש לידות

ודאות חמש זיבות ודאות מביאה קרבן אחד

ואוכלת בזבחים והשאר עליה חובה מעשה

ועמדו קינים בירושלים בדינרי זהב אמר רבן

שמעון בן גמליאל המעון הזה אם אלין הלילה

עד שיהו בדינרין נכנם לבית דין ולימד

האשה שהיו עליה חמש לידות ודאות

חמש זיבות ודאות מביאה קרבן אחד

ואוכלת בזבחים ואין השאר עליה חובה

ל) נכתנחות קז. ליתל אמר רב פפא פריטי דדהבא וכרץ,
 כל זה מוחק רש"ל וכן ל"ל אי הכי רישא נמי אמר רב אשי כר, (ג) ל"ל דתנן, ד) כריתות ח.

וע"ש (ס מי"גן, ה

נוסהרת פ"ד נמייגן, ל) וע"ש בתוק קוסהרת פ"ד נמייגן, ל" וע"ש בתוק קו. ד"ה ודלמאן, ו) כ"ל לדחוייה. רש"ש, ו) רש"ל וגי רש"א אמאי גין בי"ת בין דינרי לדינרין ובין לא בי"ת בין דינרי לדינרין אבל כסף, א) לגי רש"א מה"ד מה"ד

לשון ר"י,

הגהות הב"ח

(מ) תום' ד"ה (בדף הקודם)

לו) יום לי לי פרף שקרט) מימא וכרי ובין בכתובות דפריך ואימא נסכא מכח דיד בעל השטר על התחתונה פריך וקשה כדפרישית ואומר רבי דנסכא כדפרישית ואומר רבי דנסכא

חשיבה טובה ואפילו הכי

משיכת טונת הפילו הכי פריך ואימא נסכא כרי כיון שכרך ואימא נסכא כרי כיון שכת הפי מקם ליונור כליל: בא"ד דהתם הכי פריף וליות פריטי כמש ומשני הכל הכי פריטי כמש ומשני הכל הכי פריטי במש ומשני הכל הכי פרין: (נ) ד"ה לי הכי וכרי והכי פרין. ניצ כלותו הכי כרי ה"ם כרי: (ו') בא"ד הכי כרי ה"ם כרי: (ו') בא"ד מחור ביותרין: (ו) בא"ד מחור ביותרין: כו ביותרים שכתו דהב צטור ועוד:

שרוב ליתין. (ט) באי מנחת שכתב זהב בשטר ועוד: (ו) בא"ד רישה דברייתה בתרייתה זהב דינרין ודינרין זהב הע"פ שיש בה נמי דינרין

דמשמע נמי של כסף וסתם

המשתע נתי שג כסף וסחם דינכין של כסף הן מ״מ כל כתה לומר שם כל״ל: (1) בא״ר דיד נעל השטר על התחחונה אי הבי רישא גמי ולא גרס״ נמי

ברישת. נ"ב משום דתי גרסינן

ברישה. נ"יב משום דמי גרפיקן [הכי משמע] דפרין מוחב דינרין [הכי משמע] דפרין מוחב דינרין כו דייעו בריימה במריימה במריימה במריימה במריימה במריים דיה האחרין במריימה במריים במריים מולדי במריים ומלה יורשין:

(מ) ד"יה לפי הספרים וכו' "במריים וכו'

לט) ד"ה לפי הספרים וכר דלמח החי דקחמר דינרי זהב כנ"ל וחיבת של נמחק: (י) בא"ד יחמר לעולם דינרין

כציל וחיבת של נחמק:

באד יאחר לעולם דינרין ול באד יאחר לעולם דינרין ול באד יאחר לעולם דינרין שלא לעולם לכין שיאחר דינרי אלא לעולם לכין שיאחר דינרי אלא לעולם לכין בין אור שיה בכי כפף וה"ה שיכול לוחר גבי כפף וה"ה שיכול לוחר גבי דינרין ובאחינו מסבש מיירי בשל כסף לאד היירי בשל כסף לאד הייר דינרי בשל כסף לאד מחמת מיירי בשל כסף לאד מחמת מחמת מיירי בשל כסף לאד מחמת מיירי בשל כסף לאד מחמת מיירי בשל כסף לאד מחמת מחתרים בשל מחמת מחתרים בשל מ

מד א ב מיי׳ פכ״ז מהל׳ מלוה ולוה הלכה יו ממג עשין לד טוש"ע חי ס" מב סעיף יג ע"ש בהג"י מה ג מי" פ"א מהלכ מחוסרי כפרה ה"י:

מוסף רש"י

ספק חמש לידות ספק חמש זיבות. ספק זינה, כגון טועה שראתה ג' ימים ואינה יודעת למנוס ג' ינוים ומינס יוזעת ס בימי נדוחה אם בימי זיבה, ביאה קרבן ואינו נאכל, ספק לידה כגון שהפילה ואין ידוע האשה שיש עליה ה׳ ספקות של לידה או ה׳ של ספה זיבה. של פולה לו הי של ספק הפתק מביאה קרבן אחד. מטחת העוף הכחה על הספק, ואוכלת בובחים. שהרי הקרבן הזה לעהרה בא והרי הוא כטבילה. אם נטמאת האשה כמה טומאות טבילה אחת עולה לכולן, שלתהות עלים לו (בריתות ח.). האין השאר עליה חובה. לם הצריכוה חכמים להביאן, שאף האחת בחושי התירו להחריבה יאתת בקושי יאתי יאקינט ספק מליקת חולין למזבח, שאם לא כן אין לה ליטהר בקדשים (שם). היו עליה כר׳ ואוכלת בזבחים. כמו עפירעתי, והשאר עליה חובה. בדאמרינן (שם ט:) יכול תביא על הלידה שלפני מלאת ועל הלידה שלאחר מלאת קרבן אחד לשניהם, מ"ל זאת (שם ח.). ועמדו קינים. שני קינין ד׳ ועמדו קינים. שני קינין די מורין, בדינרי זהב. בשני מורין, בדינרי זהב. בשני זהובין, קן לדינר זה כ (שם). המעון הזה. שנועם (שם). נכנם לבית דין ולימד כוי. מע נשות לד דכרי מורה, שלתמי לא שני עת נשות לדי הוא, שלתמי לא מירי ביים ביים. ימנאו יחדלו מלהביא אפילו אחד.

מוסף תוספות

ייאכלו בקדשים בטומאת הגוף

א. לא משמע שהוא חייב לו מטבע, ואמאי מגבהו מה שירצה דמשמע שיתן לו ממטבע הפחות. כתוכות קי: מוד"ה ואימא. ב. ה"ג נימא נותן כסף נסכא שאינו טבוע זהב מכסף. רכינו גרשוס. ג. מ"מ גבי הדדי מיתניאן ובריתא אחת היא. שיטה מקובלת נשם תוס' הרח"ש. ד. [עוי"ל ד]קרי לה רישא משום שהביאה התלמוד תחלה. שס. ה. דלמה נאמר שיתן מין שאינו נזכר בשטר. את 1 ר״ינו רריינוא דאיז שהון כדן שאינו מכו בשטו. עס. 1. כ״ש ברישא דאין מוזכר בשטר אלא כסף בדינר. עס. ז. דלא סתר לשינויא קמא. עס, ובתוס׳ כתבו: רישא דכתב דינרי ומשמע זהב ו כותב יינוי ומשמע ווהב וסיפא דכתיב דינרין ומשמע כסף, והיינו כמו אלא, ולא צריכנאלשנויידידבעל השטר על התחתונה. שיטה מקובלת. . ח. שיש דברים דהיכא דהדין . מסופה לחכמים כי הכא עשו אותו כודאי פלגא הכי ופלגא חכמים (שבועות מח:) והשתא דלא איתמר הלכתא לא כמר ולא כמר דעבד כמר עבד ודעבד כמר עבד, ויש עבד ודעבד כמר עבד, ויש דברים שאמרו חכמים שודא דדייני כי התם בריש המוכר את הבית (ב"ב סב:) אית דאמרי לה להאי גיסא ואית דאמרי לה להאי גיסא שודא אמר לה להאי גיטא שה א רייני. ככורות מח. תוד״ה דאמר. . והנכון דההפרש הוא (בברייתא קמייתא) בין דינרי לדינרין וכההיא דאמרינן בגמ׳ דיינרין וכההיא דאמרינן בנמי לקמן על אידך ברייתא, והא דלא פרישו לה הכא נטרו לה עד אידך ברייתא לברורה כולה, וכן פי׳ רבינו שמואל, וכן פי׳ הוא ז״ל דהא דפרכינן . לקמז אי הכי רישא נמי קושייז . ביז על ברייתא דקתני

ורבינו תם פירש בתשובתו דנסכא גריעא ובין הכא ובין בכתובות (דף קי:) (ה) פריך ואימא נסכא מכח דיד בעל השטר על התחתונה וקשה אלא שזה מטבע ואידך הוי דהבא פריכא והכי קאמר דהבא פריכא - כדפרישית ואומר רבי דנסכא חשיבא טובא כיון שכתב סחם אימור בשוה שני דינרין זהב לוה פלוני מפלוני: אי הכי רישא נמי. בין דהיינו נסכא דמסחמא כך רלה לותר כיון שלא פירש המטבע≈ ושיעור

הוה לנסכא פחותה [אפשר] שהיו יודעים כמה הוי ולא תקשה הא דקאמר התם פריטי דכספא לא עבדי אינשי והכא קאמר באתרא דלא סגי פריטי דכספא (כ) התם הכי פריך ואימא פרוטות של נחושת ומשני פריטי דכספא לא עבדי אינשי וכסף הכתוב בשטר משמע שכסף ממש הלוה לו ולא שוה כסף אבל הכא פריך ואימא פריטי פירוש מעות ופונדיונין ואיסרין וכל שאר מטבע של כסף הפחותים מדינר קורין פריטי ולא פריטי ממש ומשני דמיירי האי תנא באתרא דלא סגו פריטי דכספא שאין הולך מטבע של כסף פחותה מדינר באותה מדינה והך סוגיא איתא נמי במנחותים: אי הבי רישא נמי. פירש רבינו חננאל רישא נמי היינו ברייתא קמייתא כסף בדינרין אין פחותין משני דינרי זהב כסף ב וכן נראה לי ואע"פ שהגמרא רצה לחלקו לשתי ברייתות שאמר בכל אחת תנו רבנן ג אע"פ שבתוספתא שלנו ברייתא דוהב אין פחות מדינר זהב שנויה תחלה קודם ההיא דכסף נראה דההיא אינה שבתוחפתא

וטמדו והגמרא היה יודע שכן היא מברייתא אחת שנויה דוכעין זה נ"ל בתחלת ר"ה (דף ב:) שמחלק הגמרא ברייתא דתנו רבנן ואע"פ שהיא אחת שהזהב פריך אימא דהבא פריכא בתרי דינרי דהבא (ד) כיון שהזהב (ש דינרין ודינרין זהב הן דינרי זהב כמו כן זהב בדינרין יהא של זהב כיון שבוהב משתעי שטר כי למה י"ל שלא יהא הדינרין זהב מאחר שכתב (ס) בשטר ה ועוד כמו כסף בדינרין שהן דינרי זהב א״כ סתם דינרין הן של זהב אמר אביי יד בעל השטר על התחתונה לכך יש לנו לומר שהדינרין של כסף אע״פ שיש זהב בשטר אבל רישה דברייתה בתרייתה (ו) הע"פ שיש בה נמי דינרין דמשמע נמי של כסף וסתם דינרין של כסף הן כל כמה דלא אמר דינרין אין לומר שם שיהיו של כסף דוהב דינרין ודינרין והב מוכח בהדיא שהדינר של זהב ופריך רישא נמי דקתני כסף בדינרין יהיו

של כסף בשלמא אי לאו סיפא הוה אמינא טעמא דרישא [דסתס] דינרין הם של זהב עד שיפרש דינרין של כסף או זווים אבל כיון דאמר דדינרין הם של כסף אפי׳ כשמוכיר בשטר של זהב משום דיד בעל השטר על התחתונה י ולא גרסינן נמי ברישא נמי נימא הכי: אמר רב אשי רישא דבתב דינרי. דדינרי אינו משמע אלא זהב אבל דינרין משמע בין כסף ובין זהב ולהכי מוקמינן ההוא דסיפא בשל כסף משום דיד בעל השטר על התחחונה כדמשני אביי ולא גרסינן בספרים אלא אמר רב אשי דלא מהקנותן ההאות יש בשני בשני בשני האכולה ברייתה קמייתה קמיתה בינות בינות אלשי הכי כסף דינרי ודינרי כסף מוכיח דדינרי קאתי לשנוייף דאביי ונראה לומר דאכולה ברייתה קמייתה קמיתה השלי דכתב דינרי אפי׳ הכי כסף דינרי ודינרי כסף מוכיח דדינרי כסף קאמר שאין לפרשו בענין אחר מדלא קאמר בדינרי דאי מודה רב אשי דברישה דקמייתה לא מיירי בדכתב דינרי אמאי ים [מפליג בין בי״ת ללא בי״ת ליפלוג בין דינרי לדינרין אבל אין נראה לומר כן כי] כסף דינרי ודינרי כסף לא היו דינרי כסף כי זה לא היה דיבור ואין שום אדם כותב כן א"נ דינרי כסף וכסף דינרי בלא בי"ת איכא לספוקי ויחלוקו אע"פ שיש לנו לותר המוליא מחבירו עליו הראיה ככל ספק ממון שהרי יש ספק שחיקנו חלוקה כי ההוא דרב אסי דאמר בבכורות (דף מח.) (מ) מחלה יורשין ומחלה לקוחות הואפילו לא היו חולקים היכא דלא תפס היכא דתפס לא מפקינן מיניה" לשון ר"ים: לבי הספרים שגורסים עד שיהיו יגרין. ולא גרסינן בדינר של כסף לא ידעלא היכי פשיט מינה דדינרי של זהב ודינרין של כסף דלמא האי דקאמר דינרי (ט) של זהב גבי זהב מחמת הדביקות היא אבל בלא דביקות (י) יאמר לעולם דינרין ולא דינרי וסתם דינרי של כסף עד שיפרוט דינרי זהב ולכך שנה גבי זהב דינרי [זהב] שהולרך לפרש שהן של זהב ולבא בדביקות אבל גבי כסף לא הולרך לפרש שהן של כסף ושנה דינרין סתם לפי שאינו דבוק אפי" אם נפשך לומר כי כמו שיאמר זווי בלא דביקות בלשון גמרא במקום זווים בלשון משנה [א"כ] בלשון גמרא אי אפשר שיהו דינרי של כסף שלאותם קורא זווי בלשון גמרא ולהכי קים ליה שדינרי הם (י) לשון זהב הא ליכא למימר שאם מטעם זה רוצה להוכיח למה הביא מתניתין דכריחות (דף ח.) ועוד כיון שהביא ראיה ממנה א"כ רוצה לומר שבלשון משנה שהיא עברי היו דינרי של זהב ומלאתי בתורת כהנים עד שיהיו בדינרין של כסף ולפי גירסת תורת כהנים מוכח שפיר כיון ששנה דינרי גבי זהב ודינרין גבי כסף אע"פ ששניהם דבוקים ונראה לספרים דגרסי' ברישא בדינרי לחוד אין לריך לגרום בסיפא כסף דהא לשון בדינרי הוא של זהב: ה"ג בכבם לב"ד ודימד האשה שיש (0 חמש דידות עדיה ודאות מביאה קרבן אחד ואובדת בובחים ואין השאר עליה חובה. וכן כתוב בכל הספרים הכא ובכריתות בפ"ק (שם) והכי איתא בתורת כהנים אבל יש תיתה מאי ליהוי הכא טעמא דרשב"ג דפליג לפי גירסא זו אבית שמאי ואבית הלל דתרוייהו מודו במפלת יום פ"א שחייבת על כל לידה ולידה ורבי יוחנן בן נורי ור״ע פ״ק דכריתות הכי אית להו שישאר עליה חובה אלא שר׳ יוחנן בן נורי אומר תאמר על האחרונה ותהא מותרת בקדשים פירוש ותו ליכא למיחש שתהא סבורה ליפטר (ש דודאי האחרון אינו פוטר את הראשון אבל אם לא אמרה על האחרון איכא למיחש שתהא סבורה שהראשון פטור אפילו לידה דלאחר מלאת כמו במלאת ואתי למפשע שלא להביא יותר ור"ע לא חייש לפשיעה ועל איזה שתאמר מותרת בקדשים אבל לתרוייהו תשאר עליה חובה כרישא דהא משנה דהכא יא ועוד היכי מייתי מעשה לסתור אי משום דמעיקרא הוו קיימי בדינרי זהב דהיינו מעשה לסייע דהא משמע שזה היה טעות שהיו מחמירין כמו שמוכיח והולך שרשב"ג ביטל אותה חומרא ועוד כיון שהיתה מותרת לאכול בקדשים למה היו עומדים בדינר זהב כיון שיכולות לאכול בקדשים מיהו יש לומר משום בל תאחר היו דוחקות

דברייתא דקתני בעיקר נוסחי דהב דינרין ודינרין דהב אין פחות משני דינרין והב. כיע"ש. וציין בשטה מקוצלם שמניל כן כמס דברייתא דקתני בעיקר נוסחי דהב דינרין ודינרין דהב אין פחות משני דינרין והב. כיענ"ל. ועיין בשטה מקוצלם שמניל כן כמס מוס, דרישא דכתב דינרי ומשמע זהב וסיפא דכתב דינרין ומשמע כסף והיניו כמו אלא, ולא צריכנא שעוי קרבנות. רסיי על התחתונה. י. [ד]כבר נתחייבה בקרבן הראשון קודם לידה שניה, ולבסוף מלאות של לדברי תורה עת לעשות לה הפרו מחור אין השאר עליה חובה, ופירש ואע"ש שחקל על דברי תורה עת לעשות לה הפרו תורה עם בכריתות העלו קדשים בטומאת הגוף, ולא נהירא, דלא יתכן שיוציא שקר מפיו ויקל על דברי תורה בשביל חששא זו, והא דאבער שמואל במי סוכה (לד.) אשוו זבינייכו להנהו דמזבני אטא ואי לא דרשינא לכו כר"ט, ובפסחים (ל.) להנהו דמזבני כנדי אשוו זבינייכן ואי לא דרישנא לכו כר"ש, היינו משום דהכי ס"ל, אבל אי לא הוה ס"ל לא היה אומר כן. שיטה מקוצלת כמס הלה"ש. ושי"ש בסוכה נמודים ולדוש. ועין ריטני"ם. ובספר

פריטי דדהבה לה עבדי הינשי. בשום התרה: ודלמה בתרי דינרי דהבא פריכא קאמר ליה. כלומר זהב בדינרין תרוייהו בזהב מיירי

דאידך ברייתא קמייתא דקתני כסף בדינרין אין פחות מבשני דינרין דדהב כסף נימא יד בעל השטר כו׳ והוה לנו לפרש גרוטאות כסף בשני דינר כסף ובין דהך מתניתא דקתני דהב דינרין ודינרין דהב אין פחות משני דינרין זהב נימא אין פחות משוה שני דינרין כסף זהב: רישה דכתב דינרי. דמשמע דינרי זהב אבל דינרין סתם משמע של כסף: ומנה הימרה דשהני לן בין דינרי לדינרין. שזה דינרין של כסף וזה של זהב: דחנן. בשילהי פרק קמא דכריתות [ח.] האשה שיש עליה ספק חמש לידות חמש פעמים הפילה ספק רוח ספק ולד: ספק חמש זיבות. כגון מקולקלת למניינה וראתה חמשה חדשים שלשה ימים רלופים בכל חדש ספק בימי נדה ספק בתוך אחד עשר יום שבין נדה לנדה שהם ימי זיבה וחייבת בקרבן: מביחה קרבן אחד. ליטהר מטומאתה תור לעולה ותור לחטאת ואינו נאכל דחטאת העוף בא על הספק ואינו נאכל כדנפקא לן ממתני׳ דרבי יוסי בר׳

השאר עליה חובה. שבקושי התירו להביא חטאת העוף על הספק כדי לטהרה מספק טומאתה משום דההיא חטאת אזלא לקבורה וכיון דמיטהרא בקרבן אחד כדאמרינן במסכת כריתות [ח.] דומיא דאשה טמאה דמיחייבא חמש טבילות ובטבילה אחת מטהרת תו לא מייתי חטאת מספק להביאו לבית הפסול: והשאר עליה חובה. וכגון שילדה לאחר מלאת אבל על הלידה שבתוך מלאת נפטרת בקרבן אחד על שניהם ומואת תורת היולדת נפקא לן בפרק ארבעה מחוסרי כפרה (כרימות דף ט:): המעון הזה. בבית המקדש נשבע: עד שיעמדו בדינרין. של כסף כלומר שיהא בזול: וחין השחר עליה חובה. טעמח דר׳ שמעון ור׳ עקיבח דאמרי התם תאמר על אחת ותיפטר מפרש התם בפרק קמא [ח.]: ועמלו

חנינא במסכת נזיר (דף כנו.): ואין

לומר צריך ליתן לו זהב צריך ליתן לו זהב ששוה שני דינרים של כסף מזהב: אימא נסכא. חתיכה קטנה: פריטי דדהבא לא עבדי הדב או ומשקל דינר: זהב הוא ומשקל דינר: זהב בדינרין כר. אמאי היב שוה בדינרין כר. אמאי היב שוה לא. ואימא דהכי משמע דהבא לא. ואימא דהכי משמע דהבא פריכא. זהב שחוק שאינו טבוע ליז תו לו כשוה שני דינרין חייב ליתן לו בשוה שני דינרין של זהב ואמאי אמר אין פחות של ההב האמאי אמו אין פוחונ מבשני דינרי כסף זהב: אמר אביי. משום הכי אין גובה אלא שוה ב' דינרין של כסף מזהב דיד בעל השטר על התחתונה: אי הכי. דיד בעל השטר על התחתונה רישא דקתני כסף בדינרין אין פחות דקתני כסף בדינרין אין פחות מבשני דינרי זהב כסף דמשמע שוה שני דינרין של זהב יתן לו מכסף אמאי. הכא נמי נימא נותז כסף נסכא שאינו טבוע נותן כסף נסכא שאינו טבוע בשוה שני דינרין של כסף ואמאי נותן לו שוה שני דינר זהב מכסף דהיינו יד בעל השטר על העליונה: אמר רב אשי רישא משום דכתב ביה כסף בדינרי. דמשמע דינרי של זהב ומשום הכי גובה שוה שני דינרין של זהב מכסף. וסיפא משום הכי אינו גובה אלא שוה ב' דינרי של כסף מזהב. דכתב בשטר דינרין דמשמע דינר של כסף: ומנא תימרא. דדינרי היינו דוהב ודינרין הן של כסף: ספק ה' לידות. שהפילה ה' פעמים

כסף מהי דוקנו ממט שי שי די לימי נמי סתמא מיירי בשל כסף אלא דבדביקום לא יוכל לומר דינרין כי אם דינרי: (ד) בא"ד קים ליה שדינרי הם של זהב וכו': (ל) ד"ה ה"ג נכנק וכו' האשה שיש עליה חמש לידות ודחות שים עביה ממט נידות ודמות מנילה קרבן מחד ולחוכלת: (מ) בא"ד ליפטר מהראשון דודמי הסחרון אינו וכרי דודמי הסחרון אינו וכרי שהראשון פוטר אפי' לידה דלחת מלחת כמו בתוך מלאת: רבינו גרשום

הוב את הימה שהובת הפסום שכמה קרץ בדשתים, קרן הוד שהיה קרץ בדי הודי היה היא היה שהיה במישה הקרש. עד שהיה מביאה קרבן עם היה מביאה קרבן עם היה מביאה קרבן עם היה מביאה קרבן עם לידה אחרונה או על אלא דדינרי היינו זהב: המעון הזה. נשבע בבית המקרש: עד שיהיו בדינרים: כלומר אני אולולם עד שיעמדו בדינר של כסף אלמא דדינרין היינו של כסף: ולמה מביאה קרבן אחד שמלמדין אותה לומר שהיא מביאה קרבן על לידה אחרונה או על היה ופוטרת את הראשונות דשם לידה אחת היא ואוכלת בובחים דטהורה היא ואין השאר עליה חובה משום דאחרון פוטר את כולן ונתולולו קינין עד שעמדו בריבעתן היינו חצי דינר כסף ולא משום הכי קרי ריבעתן